

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. insit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci, cooperative și întreprinderi Lei 500.000.—; pentru particulari Lei 150.000.—; pentru funcționarii publici și particulari Lei 75.000.—; Abonament de sprijin Lei 1.000.000.—, în străinătate Lei 250.000.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 5.000 —

Exemplarul 10.000.— Lei

Fondator: Dr. CORNEL DIACONOVICH.

Redactor responsabil: Dr. Mihai Veliciu

SUMARUL: Șofronie Roșea: O scurtă reprivire în trecutul nostru bancar. — Dela „Solidaritatea”: Comunicat. Punerea la dispoziția fiscoșului a regiștrilor bancare. — Bibliografie. — Prima Ardeleană, Societate Anonimă de Asigurări Generale Sibiu: Bilanț; Prospect de emisiune.

O scurtă reprivire în trecutul creditului nostru bancar

Între anii 1934—1943, deci în curs de numai 9 ani au dispărut din circuitul creditului nostru bancar și astfel și din acela al vieții noastre economice circa 60, poate chiar până la 70 de bănci românești — societăți anonime — numai din Transilvania și Banat, fără a mai aminti de cele din celelalte părți ale țării. Este — acesta — un fapt cunoscut de toată lumea, care a avut și are cât de puțin interes pentru economia noastră națională. Dar tocmai din acest motiv — dacă nu din lipsurile simțite de cei interesați — fondatori și clienți pe urma dispariției atât de violente, pe cât și de neașteptate a acelor instrumente „de economii și credit” tocmai, repetăm, din motivul, că atâta lume se găsea la un moment dat legată, într'un fel sau altul, de dispărutele noastre bănci, nu este oare de mirare, că nu s'a făcut până acum nici un „caz” de faptul dispariției lor năprasnice? Ni se pare acest lucru cu atât mai puțin de înțeles, cu cât multe dintre ele aveau o existență de peste o jumătate de secol. Și iarăși, cu atât mai inexplicabil apare acest fapt, cu cât, în cursul anilor dinaintea crizei bancare-financiare dintre anii 1930—1934, nu s'a pomenit — pe cât știm noi — ca vre-una din băncile noastre din Transilvania și Banat să fi căzut de inaniție bănească, sau în urma

operațiunilor frauduloase, ori măcar personal — interesate ale conducătorilor lor.

„Nu'vie morții, e'n zadar...” — zice frumos și melancolic poetul! Dar cine nu știe oare că — chiar fără să facem nici filozofie teozofică — religioasă, nici lumească — nimic nu se pierde fără urmă în natură. Ne putem deci întreba: ce a rămas din însufleșirea și din strădaniile de pe vremuri ale aceluia, sau ale aceluia, care acum exact 60 de ani au pus bazele — oricât de modeste, ale Băncii „Auraria” din Abrud, acum 52 de ani ale Băncii „Doina” din Câmpeni, ale „Debonatei” din Bucium, ale „Chiseteianei” din Chisetau, ale „Plugarului” din Săcădate etc. etc.? N'a mai rămas nimic, nimic? Nici o amintire? Nici măcar o cât de slabă umbră de melancolie la descendenții fondatorilor, ai „deponenților”, sau „debitorilor” de pe vremuri, legați de prea frumoasele și sugestivele denumiri de bănci românești din Ardeal și Banat, desființate dintr'un condeiu de „Comisia pentru capacitatea de plată”, de Consiliul Superior Bancar, sau chiar de adunările lor generale?

S'ar părea că preoții, învățătorii, sau advocații noștri provinciali, conducători de bănci din epoca „neburniei” conversioniste dintre anii 1930—1934 au rămas uluiți complet de

strigătele demagogice de pe atunci ale unor „politiciani“ minusculi, cel puțin naivi și rău informați, dacă nu lipsiți de cel mai elementar simț național și patriotic, cari urlau la toate răspântiile: „jos băncile (cămătărești?) etc.!

Care era oare marele păcat — păcat de neiertat — al bietelor băncuțe românești astfel hulite? Luau dobânzi mari și dau relativ și corespunzător dobânzi mari într'o vreme de inflație monetară și de scumpirea mereu crescândă a prețurilor și a vieții de toate zilele! Erau oare pentru aceasta condamnabile iremediabil la desființare? Nu mai aveau cine să le facă mica și modesta lor contabilitate, ne mai putându-și plăti contabilii în conformitate cu cerințele vremii. Nu trimiteau din acest motiv, bilanțele încheiate la Consiliul Superior Bancar, nu puteau plăti publicațiunile cerute de lege în Monitorul Oficial și în Buletinul Bancar. Debitorii nu mai dau pe la ghișeele lor cu dobânzile restante, nu atât pentru că nu aveau un ban în casă, ci pentru că așteptau „ștergerea datoriilor“ făgăduite cu înfocare de demagogia politicianistă. Glasul câtorva, cari chemau lumea la trezire și la realitate se pierdea în haosul produs artificial conversionist-argetoianist. Nu mai era nici o scăpare! Ajutorul tardiv a Băncii Naționale cu „portofoliile putrede“ scontate ca bune și răscumpărate la 15 zile cu 25% din valoare, nu era destinat „Aurariei“ din Abrud, nici „Doinei“ din Câmpeni, nici „Plugarului“ din Săcădate! Nu! „Nu era de nasul lor așa ceva“! Și... au pierit!

Reflecții inutile, ar putea zice unii, dar noi credem că măcar atâta pomenire merită modeștii fondatori ai atâtor și atâtor „Institute de Credit și de Economii“, care — acestea — odată și odată și-au avut rostul lor în viața economică și națională a poporului nostru din Transilvania și Banat.

Și încă ceva! Poate că n'ar fi nici fără folos și nici imposibil, ca actualii conducători ai vieții noastre publice provinciale din acele ținuturi și localități, unde au fost înființate pe vremuri astfel de bănci și mai ales descendenții vechilor acționari-fondatori ai acelor, să se unească și înțeleagă fie spre a reînființa potrivite societăți bancare, fie să contribuie cu numerar la noile emisiuni de capital ale băncilor mai mari românești din preajma lor, condiționat, ca acestea să deschidă agenții sau sucursale în numitele localități.

Repetăm: n'ar fi nici fără folos pentru populația respectivă și nici imposibil pentru aceia dintre fruntașii locali, cari se mai simt

în vreun fel legați de dispărutele bănci ca să reactiveze într'un fel sau într'altul, creditul nostru bancar, altădată atât de apreciat de ai noștri și atât de invidiat de alții!

SOFRONIE ROȘCA

Dela „Solidaritatea“.

Nr. 13/947

Comunicat

Rugăm băncile membre care vor recurge la serviciile Reprezentanței noastre din București, să binevoiască, ca odată cu actele ce vor trimite pentru înaintare autorităților din București prin reprezentanța noastră, respectiv intervențiile ce solicită să se facă de această reprezentanță în numele lor, să le însoțească de o delegație scrisă, pe numele d-lui Sofronie Roșca, fost inspector la Consiliul Superior Bancar, reprezentantul Asociației noastre în București.

„Solidaritatea“

Punerea la dispoziția fiscoului a registrelor bancare

În Monitorul Oficial din 10 Iunie a. c. Nr. 129 a apărut o deciziune a Ministerului Finanțelor în legătură cu obligativitatea băncilor de a pune la dispoziția organelor fiscale anumite scripte în vederea identificării contribuabililor pentru operațiuni de vânzări și cumpărări de mărfuri pentru a se putea stabili elementele necesare din partea fiscoului în vederea impunerii acestora.

Această deciziune are următorul conținut:

„Întreprinderile bancare sunt obligate sub sancțiunile prevăzute de legile în vigoare, să pună la dispoziția organelor fiscale, special desemnate de Administrațiile Financiare respective, scriptele lor din care să se extragă date cu privire la identificarea tuturor contribuabililor, cari fac operațiuni de cumpărări sau vânzări de mărfuri prin intermediul acestor întreprinderi bancare sau care se înregistrează în scriptele acestora“.

Se observă că prin această deciziune care are scopul de a preciza în ce măsură sunt a se aplica dispozițiunile art. 13 și 17 din Codul de Procedură Fiscală, care prevede obligativitatea întreprinderilor de a pune la

dispoziția organelor fiscale datele în legătură cu impunerea contribuabililor, la bănci sunt de strictă interpretare.

Astfel numai acele organe fiscale vor putea să facă cercetări în scripte, cari au delegație specială dela d-nii administratori financiari și numai pentru operațiuni de cumpărări sau vânzări de mărfuri cari s'au făcut prin intermediul băncii. Celelalte operațiuni scapă de sub controlul organelor fiscale făcând parte din secretul profesional ce se impune instituțiilor bancare. După părerea noastră operațiunile cari cad sub controlul fiscolei ar fi ca acestea: remiteri simple de bani de către comercianți, primiri simple de bani de către comercianți, incasso-uri de valori, efecte, mărfuri vinculate primite sau trimise, etc. și corespondența în legătură cu acestea. Atrag atențiunea în special în ceea ce privește depunerile care chiar și pe baza legilor fiscale, art. 22 din legea contribuțiilor directe, sunt supuse secretului comercial și nu pot fi controlate la o societate, decât pe baza unui mandat special din partea justiției.

Bibliografie

Gh. Bostanu: *Curs practic de contabilitate în 10 lecții*, ed. II. București 1946.

În cuprinsul celor 47 de pagini ale acestei lucrări se dau informațiile de absolută trebuință pentru cel ce vor să fie, măcar sumar, orientați cu privire la punctele de importanță practică ale contabilității. Cele 10 lecții sunt precedate de o prefață elogioasă, scrisă de prof. univ. Ion N. Evtan dela Academia de înalte studii comerciale și industriale din București. Acesta aduce autorului laudă că s'a desbărat „de savanțlăcuț pedant” al celor obișnuți să considere contabilitatea ca o știință, câtă vreme ea nu este decât o *indeletnicire tehnică*, definită prin aceste cuvinte: „*finerea socotelilor unei întreprinderi, cu ajutorul conturilor*”. La sfârșitul prefeței se arată, că lucrarea aceasta ca „un bun instrument didactic” a găsit... „un rapid debușeu de desfăcere la cei interesați” impunându-se atențiunii tuturor prin valoarea ei pedagogică și doctrinară.

* * *

P. Nemoianu: *Libertate țăranilor. O vară — ministru*, București 1945, p. 156.

În 22 capitole sunt înfățișate, într'un stil fluent și plăcut, împrejurările cari au sălțat pe autorul

— avocat bănățean — la cârma *Ministerului de Agricultură* în primăvara anului 1944. Cu toate că aceste împrejurări erau din cele mai distele în lunile de vară, chinute de bombardamentele cotidiene ale războiului aerian, d-l P. Nemoianu a încercat și a reușit, în parte, să creeze la conducerea Ministerului o nouă atmosferă, democratică și mai înțelegătoare pentru necesitățile economice ale țărilor țărănești-rurale. Interesul lui lumnat și statornic pentru o politică agrară, mai prietnică plugarilor mărunți și mijlocii, era într'un contrast vădit cu tradiția perpetuată decenți de-a rândul de a lăsa conducerea Ministerului aproape exclusiv în grija reprezentanților latifundiarilor sau a unor generali-agronomi cu puțină înțelegere pentru necesitățile țărilor obdite ale plugărimii.

Lucrarea d-lui P. Nemoianu, ca un valoros document al vremii, merită citită cu toată atențiunea, fiind foarte bine scrisă și bogată în sugestii de actualitate.

* * *

Prof. S. Lupaș: *Curs de drept cambial*. (Editura Academiei de înalte Studii Comerciale „Regele Mihai I.” Cluj—Brașov 1946.)

Publicând partea relativă la cambie și cec a cursului său de drept comercial, profesorul S. Lupaș pune la dispoziția studenților — nu numai a celor dela Academii Comerciale, ale căror interese le-a avut mai ales în vedere, ci a tuturor acelor cari, prin studiile lor și din motive de ordin profesional caută să se înțeleze în tainele științei și tehnicii juridice — un minunat instrument de muncă. Într'o expunere clară și captivantă ei vor găsi, în această lucrare, pe lângă indicațiunile de ordin general, pe lângă principiile de bază și universale valabile ale acestei discipline, prezentarea, sub toate aspectele ei, după un plan riguros logic și perfect echilibrat, a reglementărilor date acestei materii de ordinea juridică română prin legile din 1 Mai 1934.

Dar cartea, ce o prezentăm și recomandăm cititorilor acestei reviste, nu se completează numai — și din plin — un gol însemnat în lista manualelor didactice ale învățământului nostru superior. Prin calitățile sale ea se impune atenției tuturor specialiștilor, teoreticienilor sau practicienilor ai dreptului, cari consultând-o vor putea găsi în ea prețioase lămuriri și o îmbogățire a materiei, plină de luminoase perspective, în cari lucrurile apar bine delimitate, elementele ce le deosebesc și raporturile ce le leagă, bine precizate.

Caracterul autonom și abstract al obligației cambiale, împrejurarea că pentru a decide asupra existenței ei, ordinea juridică nu reține — pe lângă condițiunile generale de capacitate a celui ce se obligă — decât faptul material al semnării unui titlu într'unid cerințele legale; apoi, formalismul pronunțat ce caracterizează această ramură a dreptului care, fără îndoielă, nu merge

până la exigența unor formule sacramentale, dar care leagă totuși valabilitatea titlului de anumite mențiuni și cere să se facă semnarea lui într'un anumit fel, dând chiar semnificație juridică locul unde a fost pusă semnătura; în fine, severitatea dispozițiilor referitoare la executarea obligației, dispozițiuni care nu permit debitorului să invoce, în apărarea sa, atunci când se află în fața unui terțiu posesor de bună credință al cambiei, împrejurările și condițiile în care s'a obligat și care reduc mijloacele de probațiune la dovezi scrise și grabnică soluțiune, chiar atunci când debitorul se află în fața unui beneficiar, cu care se găsește în raporturi personale și deci contra cărui poate utiliza excepțiuni întemeiate pe considerațiuni de drept comun, sau, dispozițiuni, nu mai puțin severe pentru debitor, care lasă ca măsurile de execuție să intre prinși pe baza unei cambii investite cu formula executorie să se desfășoare fără considerare la procesul născut în urma opoziției debitorului și al cărui obiect îl formează tocmai creanța urmărită — toate aceste trăsături caracteristice ale dreptului cambial sunt tot atâtea elemente, care fac ca regulile lui să fie deseori înțelese și acceptate cu oarecare greutate. Și nu numai de către cel mai mult sau mai puțin înțeles, dar găsim în jurisprudența noastră, încă recentă, cazuri în care instanța supremă a trebuit să intervină pentru respectarea lor cașând hotărârile date de Tribunale sau Curți. Într'adevăr, fără o înțelegere exactă a naturii dreptului cambial și a locului, ce el îl ocupă în economia generală a sistemului nostru juridic, regulile amintite par, adeseori, în flagrantă contradicție cu concepția ce o avem azi despre drept și dreptate, concepție care refuză să recunoască existența unor drepturi pur formale și fiind tot mai mult să asigure un oarecare echilibru între drepturile și obligațiunile părților contractante. Ori, una din calitățile lucrării D-lui Prof. S. Lupaș e tocmai aceea de a preciza cu multă claritate funcțiunea, pe care regulile dreptului cambial au să o îndeplinească în relațiile juridice și de a reveni asupra acestei precizări ori de câte ori necesitatea unei juste înțelegeri o cere, deținând astfel, net, natura însăși a dreptului cambial. O analiză juridică corectă a acestor reguli nu-l împiedică să indice realitățile juridice și economice pe care ele le acoperă, de care, prin caracterul abstract al obligațiunilor cambiale, ele sunt detașate, dar pe care sunt chemate a le servi.

„Acest corp de reguli — spune D-l Prof. Lupaș, deținând foarte sugestiv natura și funcțiunea dreptului cambial — nu înovează în materie de obligațiuni, ci constituie o tehnică nouă, mai sigură și mai expeditivă pentru realizarea drepturilor creditorului. În marea majoritate a cazurilor obligațiunea cambială dublează o obligațiune de drept comun, căreia nu-i modifică esența ci numai modalitatea de urmărire. Esența dreptului cambial rezidă în această caracteristică și astfel disciplina cambială se analizează ca o tehnică juridică mai perfecționată și mai adecuată nevoilor vieții comerciale.

Dacă este adevărat că obligațiunea cambială se naște din declarațiunea unilaterală de voință manifestată de cel ce se obligă prin pu-

nerea semnăturii sale pe cambie, fără corelație cu altă obligațiune reciprocă și corespunzătoare din partea altei persoane, „în realitate — observă D-l Prof. Lupaș — cel ce se obligă cambialmente, se obligă ca urmare a unei afaceri, în care două părți își manifestă voința“. Raportul de drept astfel născut între părți, raportul fundamental, sursă de îndrituire și obligațiune de drept comun, nu este alterat prin intervenția ulterioară a unui raport cambial. Prin aceasta se produce doar o „dedublare a legăturilor juridice dintre debitor și creditor, care însă „nu dedublează și creanța“. Obligațiunea e unică, însă îmbracă două forme juridice diferite, din care nașc două obligațiuni distincte“. Fenomen ce se reproduce în ciclul circulatoriu al cambiei, cu ocazia fiecărei transmisiuni. Un simț metodice sigur îl face pe D-l Prof. Lupaș să insiste asupra acestei dualități, care pune în adevărata lor lumină principiile și regulile dreptului cambial.

Poziția dreptului cambial astfel definită și noțiunile fundamentale lămurite, regulile cambiale nu mai pot părea abstracte, născociri gratuite ale unor juristi întârziști într'un formalism învechit și în respectul drepturilor absolute, ci vor fi văzute, așa cum sunt, ca elemente vii de promovare a unor necesități economice reale. Severitatea lor devine acceptabilă prin înțelegerea scopurilor urmărite și a faptului că ele nu elimină principiile generale ale dreptului comun, ci prin teoria excepțiunilor personale, prin acțiunea causală sau acțiunea din îmbogățire fără cauză, lasă deschisă posibilitatea să fie tranșate interesele părților în mod deosebit tot pe baza acestor principii. Expunerea D-lui Lupaș face înțelegerea acestor reguli ușoară și necesitatea strictetii lor aplicării evidentă.

Un constant apel la considerațiuni și explicațiuni practice dă viață acestei expuneri. Regulele dreptului cambial nu sunt prezentate numai în înălțutrea lor teoretică, ci în același timp și în raport cu utilitatea și consecințele lor practice. Spațiul nu ne permite să arătăm, prin exemple, cât de lămuritoare este această metodă și cu câtă competență este ea folosită. Cambia la ordin propriu, cambia propriu trasă, cestunea, avalul, obligațiunea de a pune cambie în cazul intențării acțiunii causale, între altele, sunt construcțiuni sau dispozițiuni ale dreptului cambial, pentru a căror înțelegere cursul D-lui S. Lupaș oferă baze mai largi, așezate, prin comparații cu instituțiunile asemănătoare sau prin indicarea punctelor de incoperere, în sistemul general al ordinii noastre de drept, și pe tărâmul altor discipline, ca dreptul comercial, civil sau procedura civilă — și mai solidă, prin aderența lor cu realitățile vieții practice, decât le-ar fi oferit, în limitele dreptului cambial, enunțarea sau deținerea lor pur teoretică.

Nu este locul să discutăm, în această scurtă prezentare, părerile și soluțiunile care au găsit aprobarea D-lui Prof. S. Lupaș, în anumite chestiuni controversate. Cu atât mai puțin să subliniem unele treceri cu vederea sau omisiuni. Autorul însuși dă în prefața sa explicațiile acestora. Pentru noi e numai locul să ne exprimăm un

(Continuare în pag. 106)

PRIMA ARDELEANĂ

SOCIETATE ANONIMĂ DE ASIGURĂRI GENERALE, SIBIU

Fondat 1911

Firma și actul constitutiv înregistrate la Of. Reg. Comerțului din Sibiu Nr. 433/1941

Fondat 1911

CONVOCARE

Domnii acționari ai Societății de Asigurări Generale PRIMA ARDELEANĂ, se invită a lua parte la

a XXXV-a adunare generală ordinară,

care se va ține Sâmbătă, 12 Iulie 1947, orele 12 din zi, în birourile societății din Sibiu, Piața Unirii Nr. 1, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea Adunării Generale;
2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și Raportul Comitetului de censori, despre gestiunea anului 1946;
3. Aprobarea Bilanțului, Contului Profit și Pierdere, descărcarea Consiliului de Administrație și a Comitetului de censori;
4. Distribuirea profitului net;
5. Alegerea Consiliului de Administrație;
6. Alegerea Comitetului de censori;
7. Fixarea retribuțiunii Comitetului de censori, a jetoanelor de prezență și a indemnizațiilor Consiliului de Administrație;
8. Raport cu privire la modificarea unor articole din statutele fondului patronal de pensuni.

Dacă în ziua de 12 Iulie 1947, nu se va întruni numărul de acționari și mandatar cerut de lege, Adunarea generală ordinară se va amâna fără altă înștiințare pentru ziua de Duminică, 13 Iulie 1947, orele 12 din zi, când se va ține o nouă adunare, în același local și cu aceeași ordine de zi, luându-se hotărâri valabile, oricare ar fi numărul acționarilor prezenți.

Acționarii cari doresc să participe la adunarea generală ordinară sunt rugați să-și depună acțiunile și eventuale procuri la caseria societății, la Direcțiunea Regională din București, strada Regală Nr. 19, la reprezentanțele ei generale, sau la banca „Albina” și sucursalele acesteia până la data de 8 Iulie 1947.

Sibiu, la 18 Iunie 1947.

Consiliul de Administrație.

ACTIV

BILANȚ GENERAL

	RAMURA				TOTAL	
	Elementară		Viață		Lei	b
	Lei	b	Lei	b		
Numerar în Cassa, la B. N. R. și la C. E. C.	683 882.157	—			683 882 157	—
" la Bănci la vedere	493 524 876	—			493 524 876	—
Efecte publice			52 278.800	—	52 278 800	—
Imobile			121 729.685	—	121 729 685	—
Imprumuturi pe polițe de viață			10 249.375	—	10 249 375	—
Plasamentele Fondului Patronal de pensuni	92.543 278	—			92 543 278	—
Cont-Curent al ramurei elementară			50 976 949	—	50 976 949	—
Societăți de asigurare	50 573.169	—	3 353 583	—	53 926 752	—
Depozitul nostru la cedenți	3.876 898	—	36 377 563	—	40 254 461	—
Diverși debitori	253.055 464	—	1.602 660	—	254 658 124	—
Agenții principale și agenți	45.292 317	—	30 543.638	—	75 835.955	—
Reasigurători pentru obligațiuni de rezerve matematice și tehnice	885.356 705	—	34 462.848	—	919 819 553	—
	2 508 104.864	—	341.575.101	—	2.849 679 965	—
CONTURI DE ORDINE:						
Efecte în depozit					20.092.000	—

INTRĂRI

PROFIT ȘI

	Lei	b	Lei	b	Lei	b
	Centrala și Ramura Elementară:					
Beneficiu reportat din 1945					1.117.407	—
Reportul rezervelor din 1945			263.961.725	—		
Prime, taxe și spor						
la ramura Incendiu	2.414.468 309	—				
" " Efracție	101.674.918	—				
" " Grindină	1 058 710	—	2 517.201.937	—		
Partea reasig. din daune:						
la ramura Incendiu	808.237.017	—				
" " Efracție	23.759.768	—	831.996.735	—		
Reasigurători pentru obligațiuni de rezerve			820 771.120	—	4.433.931.567	—
Ramura Accidente:						
Reportul rezervelor din 1945			22 528.869	—		
Prime, taxe și spor			232 061.570	—		
Partea reasig. din daune			33 919 695	—		
Reasigurători pentru obligațiuni de rezerve			61 585 585	—	353 095.719	—
Ramura Viață:						
Reportul rezervelor din 1945			236.931.100	—		
Prime și taxe			56.019.820	—		
Diverse venituri			62.982.051	—		
Partea reasig. din daune			1.437.386	—		
Reasigurători pentru obligațiuni de rezerve			34.462.848	—	391 833.205	—
					5.179.977 898	—

Președintele Consiliului de Administrație:
ss. Ion I. Lapedatu

Sibiu, la
Administrator delegat:
ss. Ștefan Boer
Revizuit și aflat în concordanță

Președinte: ss. Octavian Stoichița

ss. Dumitru

PE ANUL 1946

PASIV

	RAMURA				TOTAL	
	Elementară		Viață			
	Lei	b	Lei	b	Lei	b
Capital social	34.000 000	—	16.000 000	—	50 000 000	—
Fond statutar de rezervă	10 645 900	—	4 976.500	—	15 622 400	—
" special "	2.800 000	—	—	—	2.800.000	—
" de construcție al imobilelor	—	—	4 000 000	—	4.000 000	—
" pentru diferență de curs	500.000	—	12 371.000	—	12 871.000	—
" creanțe dubioase	600 000	—	600.000	—	1.200.000	—
" patronal de pensuni	92.543.278	—	—	—	92.543.278	—
Rezerva de prime:						
la ramura Incendiu	825.161.442	—	—	—	—	—
" " Efracție	50 837 000	—	—	—	—	—
" " Grindină	529.000	—	—	—	—	—
" " Accidente	78 854.607	—	—	—	—	—
" " Viață	—	—	256 218.027	—	256 218.027	—
Despăgubiri încă nelichidate:						
la ramura Elementară	398 038 000	—	—	—	—	—
" " Accidente	39 968 487	—	—	—	—	—
" " Viață	—	—	12 516.745	—	12 516.745	—
Cont-Curent al ramurei viață	50 976 949	—	—	—	50 976 949	—
Societăți de asigurare și reasig.	624 323 656	—	—	—	624 323 656	—
Depozitul de rezervă al reasig	263 334 410	—	10.972.588	—	274.306.998	—
Dividende necerute	925 416	—	—	—	925 416	—
Diverși creditori	23.108.304	—	22.266.289	—	47 374.593	—
Beneficiu net:						
reportat din 1945	1.117.407	—	—	—	—	—
pe anul 1946	7 841 008	—	1.653 952	—	10 612.367	—
	2 508.104 864	—	341.575.101	—	2 849.679.965	—
CONTURI DE ORDINE:						
Deponenți de efecte					20.092.000	—

PIERDERE

EȘIRI

Centrala și Ramura Elementară:	Lei	b	Lei	b	Lei	b
	Prime de reasigurare:					
la ramura Incendiu:	1.068.253.433	—	—	—	—	—
" " Efracție	66 813 913	—	1 135 067.426	—	—	—
Daune lichidate:						
la ramura Incendiu	872 751.718	—	—	—	—	—
" " Efracție	27.312 798	—	—	—	—	—
" " Grindină	565 968	—	900.630 484	—	—	—
Cheltuieli, comisioane și impozite	—	—	972.107.773	—	—	—
Rezerva de prime și daune pe anul crt.	—	—	1.270.207 000	—	—	—
Rezerve de prime și daune reportate 1945 (partea reasig).	—	—	150.474.150	—	4.428 486.833	—
Ramura accidente:						
Prime de reasigurare	—	—	90.338 679	—	—	—
Daune lichidate	—	—	46 044 277	—	—	—
Cheltuieli, comisioane și impozite	—	—	86 091.870	—	—	—
Rezerva de prime și de daune pe anul crt.	—	—	118.823.094	—	—	—
Rezerve de prime și daune reportate 1945 (partea reasig).	—	—	9 401 525	—	350.699.445	—
Ramura viață:						
Prime de reasigurare	—	—	15.453 040	—	—	—
Daune lichidate	—	—	16.170.458	—	—	—
Cheltuieli, comisioane și impozite	—	—	66.302 867	—	—	—
Rezerva de prime și de daune pe anul crt.	—	—	268.734.772	—	—	—
Rezerve de prime și daune reportate 1945 (partea reasig).	—	—	23.518.116	—	390.179.253	—
Beneficiu net pe anul 1946	—	—	—	—	10 612.367	—
					5.179.977.898	—

31 Decembrie 1946.

Director general:
ss. Dr. Ioan Creșu

cu registrele societății.

Bărsan

ss. Victor Pop

Pentru contabilitate
ss. E. OlariuActuar autorizat
ss. Vasile Vlaicu

Bibliografie

(Continuare din pag. 102)

sincer regret că împrejurări materiale defavorabile (limitarea la douăsprezece coale de tipar, impusă de condițiile de editare) l-au silit pe autor să restrângă atât de mult unele părți ale expunerii D-sale și că din cauza lor am fost lipsiți de unele explicații care — expunerea însăși ne-a făcut să o simțim — ar fi fost interesante și lămuritoare.

Printr-o alegere judicioasă, reținând cele importante și eliminând cele secundare, D-sa reușește a ne prezenta — cu toate limitările ce i-au fost impuse — un drept cambial complet și, grație unui stil sobru și limpede și contactului permanent între teorie și practică, plin de viață. Diferențele manifestărilor ale lui sunt grupate, după esențele lor intrinseci, într'un plan, care se abate câteodată dela ordinea urmată în lege, pentru a permite, în același timp, o cunoaștere mai aprofundată și o privire de ansamblu mai precisă. După o definiție a cambiei și a biletului la ordin și o analiză a elementelor acestor definiții, trei capitole tratează despre creșterea titlului cambial, cuprinzând analiza mențiunilor cerute de lege, — cambial în alb — emiterea

exemplarelor multiple și a copiilor, chestiuni ce în multe tratate le găsim dispersate și care își găsesc aici locul ce le revine; apoi circulația cambiei tratând despre: gir, cesiune de creanță, aval și — cu drept cuvânt despre acceptarea cambiei, dar fiind faptul că relațiile cambiale se nasc deja înainte de acceptare și că nu aceasta e cea care deschide ciclul circulatoriu al cambiei — și în fine, stingerea obligației cambiale sub cele patru modalități ale sale: plata de bună voie — plata silită, cu întreaga teorie a excepțiilor și a procesului iscat în urma contestației — contra-cambial — și prescripția. După un capitol consacrat acțiunilor în revendicare și anulare a cambiei — un ultim capitol cercetează acțiunile de drept comun pentru recuperarea creanței cuprinse în cambie.

Cu toată modestia, cu care este prezentat acest curs, temeinicile cunoștințe teoretice ale autorului și îndelungata sa experiență, atât în domeniul vieții comerciale, cât și în acel al învățământului, se simt la fiecare pagină. Datorită îmbinării acestor elemente lucrarea sa aduce, fără îndoielă, literaturii noastre juridice o contribuție originală.

NICOLAE-BUCUR N. COMȘA

Referent la Institutul de Drept Pozitiv Comparat de pe lângă Universitatea din Cluj.

Prima Ardeleană, Soc. Anon. de Asigurări Generale, Sibiu

PROSPECT DE EMISIUNE

În baza autorizației dată de Adunarea generală extraordinară din 10 Iunie 1946, Consiliul de Administrație al Societății Anonime de Asigurare PRIMA ARDELEANĂ din Sibiu a decis sporirea capitalului social al numitei societăți dela Lei 50.000.000.— la Lei 100.000.000.— în următoarele condițiuni:

1. Vechii acționari vor avea dreptul să semneze după fiecare 2 (două) acțiuni vechi 1 (una) acțiune nouă la prețul de Lei 2.000.—, din care

Lei 500.— se vor trece la capitalul social;

„ 1000.— „ „ „ la fondul de rezervă;

„ 500.— rămân pentru cheltuieli de emisiune.

2. Declarațiunile de optare se vor trimite la adresa Societății din Sibiu, iar vărsămintele se vor putea face la Caserile Societății din Sibiu, București, Brașov, Cluj, Alba-Iulia, Arad, Oradea, Satu-Mare, Târgu-Mureș și Timișoara, precum și la banca „Albina“ și sucursalele ei, până la 31 Iulie a. c.

3. Asupra acțiunilor nedistribuite cum și a celor rămase neoptate de vechii acționari, la data de 31 Iulie a. c. va decide Consiliul de Administrație.

Sibiu, 18 Iunie 1947.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE AL SOCIETĂȚII

„PRIMA ARDELEANĂ“

SOCIETATE ANONIMĂ DE ASIG. GENERALE